

Torat Habayit ('Hafets 'Haïm)

Chapitre 14

בו יבואר שצריך האדם להתחזק ביותר בלימוד התורה ובקיום מצותיה ואז גם הדור הבא אחריו יהיה מאושר
כתיב בקרא על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי
בקשתיו ולא מצאתיו וביאורו לילה הוא מרמז על הקבר והנה
בעת שהאדם חי בעוה"ז כל תשוקתו ואהבתו הוא למלאות כל
חפצי הגוף ועל עניני הנפש אינו חושב כלל אבל בעת שיפרד מן
הגוף ומתבונן כי כל ימיו עלה בתוהו ובקרוב יבא לפני כסא
הכבוד ליתן דין וחשבון על כל ימי חייו כמה צרה ויגון יש לו
ומתחיל להתבונן לבקש תחבולה להציל עצמו מכחות הדין במה
שיבקש כעת אחר הדברים שאהבה נפשו דהיינו תורה ומצות
אבל לא ימצא אז דכיון שמת אדם נעשה חפשי מן התורה ומן
המצות (דהיינו אפילו מן המצות שהם תלויים במחשבה) ומי
יכול לשער גודל הצער והיגון שיש לו להנפש אז וזהו שאמר
הכתוב במשלי ונהמת באחריתך ככלות בשרך ושארך ואמרת
איך שנאתי מוסר וגו' וע"כ צריך האדם להתבונן בכל יום מימי
חייו שלא ילך זמן חייו לבטלה ובפרט אם הוא איש בן תורה
מאוד צריך לשמור עתותיו שלא יהיה לבטלה מפני כמה טעמים.
(א) ידוע שיש עבד עושה מעשה מחט ויש עבד נוקב מרגליות
שהוא יכול להשתכר ביום אחד כנגד מאה ימים של חבירו העבד
וכשיבטל יום אחד יתבע האדון ממנו הסך לפי מה שראוי לו
להשתכר. כן בענין עוה"ב ידוע שבן תורה יכול לתקן ביום אחד
ע"י תורתו ומצותיו הרבה מאוד הן בכמות הן באיכות וממילא
מובן ההיפוך ח"ו אם יבטל איזה יום או איזה שעות ביום בעת
שהוא פנוי מעסקו יהיה נתבע ע"ז. (ב) הנה ידוע מאמר הגמרא

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד"א של הלכה בלבד וא"כ כהיום שנתרבו מאוד כיתות מכיתות שונות וגם נתמעט מאוד בעו"ה יודעי התורה וכמעט בכמה עיירות הבתי מדרשים סגורים כל היום וממילא נתמעט מאוד לימוד התורה בעו"ה ואין לו להקב"ה נחת מעולמו כלל ולא נשאר לפניו כ"א השרידים הנותרים אשר עדין זיק אהבת התורה תקוע בלבם וכמעט נתקיים עלינו נבואת ישעיה (קפיטל ה) ועוד בה עשירה ושבה והיתה לבער וגו' זרע קודש מצבתה א"כ כמה מן החיוב מוטל על אלו המועטים להתחזק בלימוד התורה כדי שיקבל הש"י עכ"פ נחת מהם. ועל אותו העת נאמר בפשיטות מאמר הכתוב עת לעשות לד' וגו'. ג) ידוע לכל שהדור הולך ומתמוטט מיום אל יום וכל איש יוכל להרגיש זה בביתו שאפילו מי שיש לו בנים כשרים מ"מ הם גרועים הרבה מאבותיהם וע"כ אם האב יתחזק הרבה לתורה בכל עת שיש לו אף בשבתו בביתו וילך תמיד להתפלל בציבור ולשמוע קדיש וקדושה וברכו והבן יראה זה בעיניו יהיה אמונת התורה תקוע בעיניו וישאר עכ"פ ישראל כשר משא"כ אם האב אפוא איננו י"א ואינו חושש ללימוד התורה וגם מתפלל בביתו מה יהיה אח"כ מבנו היצה"ר שלו לא יסתפק במה שאינו מתפלל בצבור אלא הוא לא יתפלל כלל ובהמשך הזמן גם תפילין לא יניח וכ"ז הוא לבנו שראה בהנהגת אביו אבל לבן בנו ולכל דורותיו הבאים אחריהם לא יספיקו בהנהגת הבן אלא ינהגו הנהגות חדשות הדומות להנהגות הנכרים לגמרי ח"ו ויחללו את השבת ג"כ ובהמשך הזמן לא יהיה מינכר עליהם כלל שהם יהודים. וזהו הכל מרומז בתורה בפרשת האזינו דכתיב שחת לו לא בניו מומם*) דור עקש ופתלתול והכונה דבעת שהאדם משחית דרכו צריך לידע שלהקב"ה אינו משחית כלל רק לעצמו הוא משחית [וכמו שכתוב אם רשעת מה תפעל לו אכן לאיש כמוך רשעך] וכן לבניו שע"י הנהגתו הוא עושה לבניו בעלי מומין [דהיינו שעוברין על כמה לאוין ועי"ז הם בעלי מומין ממש לעת התחיה וכמ"ש

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

בספרי חומת הדת] ומ"מ מי שהוא בעל מום הוא ג"כ בכלל איש
אלא שהוא בעל מום באיזה אבר [ור"ל בזה האבר שקלקל בו
לעבור על רצון הש"י בזה האבר נעשה בעל מום] אבל הדור
הבא אחריו כיון שהם סרים לגמרי מדרך השם הוא עקש
ופתלתול דהיינו כפתילה מכופלת וכפירש"י ור"ל בם לא ימצא
אפילו אבר אחר שהוא על מקומו אלא עקום ומעוקם. היוצא
מדברינו שצריך האדם תמיד להתחזק מאוד לקיים**) תורת ד'
בכל מצותיה ועי"ז גם דורותיו הבאים אחריו יהיו מאושרין וכ"ז
רמז לנו דהמע"ה ואמר אשרי איש ירא את ד' במצותיו חפץ
מאוד גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך:

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions